

Jeg håber selvfølgelig, at lovforslaget bliver vedtaget, så snart Folketinget finder det rigtigt og forsvarligt at gøre det. Jeg tror, de vil blive glade i Polensgade, når dette lovforslag er vedtaget, og jeg er glad for, at hr. Anders Fogh Rasmussen så tydeligt har sagt, at Venstre ikke vil være dem, der spærrer for en hurtig vedtagelse af lovforslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det, der får mig på talerstolen, er hr. Frank Aaens indlæg tidligere på dagen. I indlægget efterlyste hr. Frank Aaen bl.a. en indsats fra skattemyndighederne med hensyn til at bekæmpe rockerkriminaliteten.

Jeg kan oplyse, at skattemyndighederne allerede i dag i meget vidt omfang samarbejder med politiet om bekæmpelse af rockerkriminaliteten. Samarbejdet foregår både på overordnet niveau, idet Skatteministeriet deltager i arbejdet i den styregruppe vedrørende bekæmpelse af rockerkriminalitet, der er nedsat under Rigspolitichefen, og på lokalt og regionalt niveau, hvor de enkelte politikredse og told- og skatteregioner samarbejder.

Det, som skattemyndighederne kan bidrage med til støtte for politiets arbejde og efterforskningsindsats, er myndighedernes egen ekspertise og de oplysninger, de modtager om rockernes økonomiske forhold. Disse oplysninger stilles i ønsket omfang til rådighed for politiet.

Det er politiet, der foretager arbejdet, og Told og Skat assisterer politiet. Det kan f.eks. dreje sig om kontroloplysninger fra pengeinstitutter, sociale myndigheder og arbejdsgivere. Derudover assisterer skattemyndighederne politiet med at afgøre, om rockerne på basis af de foreliggende oplysninger om indtægter og udgifter kan sandsynliggøre, at deres økonomi hænger sammen på lovlig vis. Det er altså en indsats, som foregår helt som i andre tilfælde, og det er en assistance til politiet.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Klokken er slagen seks!

Jeg vil gerne sige tak for en god debat på et godt og sagligt niveau – bortset fra et enkelt indlæg, som adskilte sig på mange leder og kanter fra de øvrige. Det skal jeg komme tilbage til.

Hr. Torben Lund havde et godt billedsprog i sit hovedindlæg. Hr. Torben Lund understregede, at når orkanen nu har lagt sig, når krudtrøgen er drevet væk, når de mange spørgsmål har lagt sig og er blevet besvaret, står det tilbage, at

regeringens indsats er en helhed med balance på økonomien, på beskæftigelsen og på fornuftig anvendelse af de ressourcer, der står til vores rådighed udenrigspolitisk og indenrigspolitisk.

Jeg vil også godt sige tak til alle, der har deltaget i debatten, for den afbalancerede helhed, der tegner sig, når det gælder menneskers tryghed, og når det gælder vores politik på alle de centrale områder. Tak for det, bortset fra et enkelt indlæg, der i form og indhold adskilte sig fra alle de øvrige. Det vil jeg komme tilbage til.

Hr. Jørgen Estrup understregede i sit indlæg, at det var hans og Det Radikale Venstres vurdering, at når alt kom til alt, og vi skulle gøre op, hvad der var vigtigst for vores land, ville hr. Jørgen Estrup pege på de begivenheder, der foregår uden for vores land – i Bosnien, i Tjetjenien, i Mellemøsten, som hr. Holger K. Nielsen også var inde på, og ikke mindst i Europa. Jeg kan godt følge det ræsonnement, og jeg er egentlig grundlæggende enig deri.

Det er klart, at en prioritering må tage udgangspunkt i det, der påvirker os mest afgørende. Men en prioritering er naturligvis ikke udtryk for, at vi ikke også skal løse dagsaktuelle her og nu-problemer som eksempelvis spørgsmålet om vold og rockerkriminalitet.

Jeg lyttede med stor interesse til hr. Jørgen Estrups indlæg om Europa, herunder bemærkningerne vedrørende det lidt bredere europæiske perspektiv, det sikkerhedspolitiske perspektiv. Efter at jeg har lyttet til det indlæg, suppleret med hr. Holger K. Niensens, hr. Torben Lunds og hr. Peter Duetofts indlæg, synes jeg, det er rigtigt at understrege det, der bar de indlæg i fællesskab, nemlig et intenst ønske om, at vi får afmonteret myterne i Europapolitikken. Jeg hørte i virkeligheden alle sige med lidt forskellig stemmевægt: Skal vi ikke prøve at få en Europadebat i stedet for en forbeholdsdebat – hvor ville det også være befriende – og lade en Europadebat bero på, at vi ikke pådutter hinanden en hel masse synspunkter, men at vi får en ærlig debat?

Jeg hørte, at i det indlæg, der faldt lidt uden for alle de andre, blev det udtryk også brugt. Men det lød nu ikke særlig ærligt, da jeg hørte det.

Jeg synes, vi skal tale om det virkelige liv, om de virkelige problemer i Europa, og jeg er enig i det grundsyn, at den væsentligste, største og mest vidtrækkende udfordring er fredens projekt eller de ord, vi nu måtte bruge om det – eller på godt dansk og mere ligetil, som både hr.